

Kultusministeriet, følger det af sig selv, at det er umuligt for Ministeren at huske alle Detailler i enhver enkelt af de Tusinder af Sager, han har med at igøre Aaret igennem. Derimod er det jo en let Sag for et Medlem af Folketinget at tage en enkelt Sag frem og sætte sig ind i alle Detaillerne og bringe dem frem hernede i Salen. Jeg skal til det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) sige, at jeg ikke med et Ord har bestredet Mandens Dygtighed som Landmand eller sagt, at han ikke skulde være dygtig til i den Stilling, han havde, at styre de to Gaarde ovre i Bregninge, jeg har kun sagt, at han ikke var skikket til den større Stilling, som var betroet ham derovre. Det var nemlig ikke alene betroet ham, at han skulde tage sig af Landvæsenet, men at han tillige som en Slags Inspektør skulde føre et vist Tilsyn med Bygningsarbejder. Det var dette, han ikke viste sig voksen, fordi han ikke kunde komme ud af det med Folk. Da det ærede Medlem har draget saa mange Ting frem, skal jeg ogsaa drage en enkelt lille Ting frem. Jeg rejste over til Bregninge, fordi jeg havde hørt, at der skulde være meget, der var galt. Bl. a. blev det ogsaa fortalt mig derovre, at man foretog aldeles unyttige og u hensigts sigte Jordarbejder. Fra hvem dette Rygte stammede, kan jeg ikke oplyse, men dette Rygte var kommet mig for Øre. Jeg tog derfor derover. Tilfældigvis traf jeg paa Dampskibet fra Fredericia Professor Klein og tog ham med. Da vi kom til Byggepladsen, blev Professor Klein ganske overordentlig forbavset ved at se, at der var begyndt et Jordarbejde, som han slet ikke havde givet Ordre til, og som der ganske sikkert ingen Mening var i. Han spurgte saa i mit Paahør: Hvem har givet Ordre dertil? Og Svaret lød: Det har Sinding gjort! Hvad Meningen var med det, ved jeg ikke, men jeg ved, at Forholdet var det, at det var umuligt, at disse Mænd kunde arbejde sammen, og saa maa virkelig Hr. Sinding finde sig i, at det blev ham, som kom til at give.

Det ærede Medlem fremdrog en Artikel i „Dannebrog“ og benyttede Lejligheden til at tale om Venstre. Denne Sag har ikke haft det mindste med Venstre eller Højre at gøre. Derimod skal jeg indrømme, at i denne Artikel i „Dannebrog“, som blev sendt mig, satte man rigtigt nok Hr. Sinding saaledes paa den høje Hest, som om det var ham, som styrede Anstalterne, og som om Direktionen intet havde at sige. Her komme vi maaske til det

rette, nemlig at Sinding, som i sine tidligere Stillinger har været en dygtig Mand — det anerkender jeg fuldt ud — her er bleven sat paa en Plads, hvor han er bleven for stor, og derfor kunde han ikke omgaas Folk. Det er naturligvis umuligt for mig at huske hver enkelt Detail med Hensyn til, i hvilken Anledning en Vogn er bleven forlangt eller ikke.

Kun skal jeg endnu sige, at naar det ærede Medlem taler om, at Ministeren altid forsvarer Statens Embedsmænd, glemmer han, at det her ikke er Statens Embedsmænd. Ingen af de tre er Embedsmænd. Det er en selvejende Institution, som efter den af Rigsdagen og Regeringen trufne Ordning styres af 3 Direktører, som udgøre den samlede Bestyrelse. Den ærede Taler tager fuldstændig fejl, hvis han tror, at Professor Keller styrer det alene, og at de andre ikke have nogen Indflydelse. Professor Keller har naturligvis været nødt til at fremlægge denne Sag for de 2 andre Medlemmer af Direktionen, som begge ere dygtige, hæderlige og ansete Mænd, og de have begge givet deres Tilslutning til Afskedigelsen. Kommer det til Ministeren, har Ministeren ikke Ret til at sige nej; thi efter den trufne Ordning har Direktionen Ret til at afskedige Inspektøren.

Guldbrandsen: Jeg paaskønner, at Ministeren gentagne Gange har sagt, at han ikke kunde være inde i Detaillerne i denne Sag og derfor ikke kunde fremføre Ting, der mulig kunde afkræfte, hvad jeg har sagt. Den højtærede Minister skal imidlertid ikke beklage sig i saa Henseende, thi disse Ting, som skulde kunne afkræfte Rigtigheden af, hvad jeg har sagt, gives ikke. Jeg har været meget omhyggelig i Rensningen af mit Materiale. Det hedder sig saa, at det var Tilsynet med Byggearbejder, som Sinding ikke magtede, men dette Tilsyn havde Sinding jo egentlig slet ikke. Det var Konduktøren, der havde Tilsynet med Opførelsen af Bygningen, og det var Ingeniøren, der havde Tilsynet med det øvrige. Det var i det hele taget Arbejdsgivere her fra Kjøbenhavn eller fra Frederiksberg, hvor de nu havde deres Bopæl, der havde Opførelsen af disse Bygninger i Entreprise, og saa sendte de nogle unge Mænd derover til at repræsentere dem. Naturligvis havde Sinding ingen Forpligtelse til at have Tilsyn i saa Henseende og havde det i Virkeligheden heller ikke ud over det, at i den første Tid maatte Sinding selvfølgelig tage imod de Bygge-